

מסכת פרה

פרק ז משנה ט

מי שקיי מימיו על כתפו והוֹרָה הַוְרָאָה, וְהַרְאָה לְאֶחָרִים אֶת הַזְּרָה, וְהַרְגָּגָה נְחַשׁ וְעַקְרָב, וְנַטֵּל אֲכָלִים לְהַצְנִיעָם, פָּסּוֹל. אֲכָלִין לְאֲכָלוֹ, כַּשְׁר. הַנְּחַשׁ וְהַעַקְרָב שַׁקְיָיו מַעֲכָבִים אֶתֽוֹ, כַּשְׁר. אמר רבי יהודא, זה הכלל, כל דבר שאין לו משום מלאכה, בין עמד בין לא עמד, פסול. דבר שאין לו משום מלאכה, עמד, פסול. ואם לא עמד, כשר: